

Dato	1. marts 2019
Sagsbehandler	Ivan Skaaning Hansen
Mail	ih5@vd.dk
Telefon	+45 7244 3112
Dokument	18/11209-16
Side	1/11

Klage over Helsingør Kommunes afgørelse vedr. Ø-vej 9-11

Vejdirektoratet har behandlet din klage af 22. juli 2018. Du har klaget over Helsingør Kommunes afgørelse af 13. juli 2018 om forholdene på den private fællesvej Ø-vej 9-11.

Der er ikke modtaget bemærkninger til Vejdirektoratets udkast af 6. februar 2019 til afgørelse i klagesagen, hvor denne afgørelse svarer til udkastet.

Vejdirektoratets afgørelse

Vejdirektoratet har truffet afgørelse efter § 6, stk. 1, nr. 2, i bekendtgørelse om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser¹.

Vejdirektoratet opretholder Helsingør Kommunes afgørelse.

Vores kompetence

Vi kan tage stilling til, om kommunalbestyrelsen i forbindelse med sin afgørelse har fulgt privatvejsloven², forvaltningsloven³ og almindelige forvaltningsretlige regler.

Vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn inden for lovens rammer. Det betyder, at vi ikke kan tage stilling til det rimelige eller hensigtsmæssige i f.eks. om en privat fællesvej er i god og forsvarlig stand, herunder om der er fornøden vejafvanding, eller om beplantning langs med vejen skal beskæres.

Vi kan heller ikke tage stilling til, om kommunen har overholdt god forvaltningsskik. Dette spørgsmål kan indbringes for Folketingets Ombudsmand.

¹ Transport- og Bygningsministeriets bekendtgørelse nr. 121 af 8. februar 2016 om opgaver og beføjelser i Vejdirektoratet, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1636 af 15. december 2016 og bekendtgørelse nr. 1207 af 5. oktober 2018.

² Lov om private fællesveje, lovbekendtgørelse nr. 1234 af 4. november 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 175 af 21. februar 2017.

³ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, som ændret ved lov nr. 503 af 23. maj 2018

Helsingør Kommunes afgørelse af 13. juli 2018

Helsingør Kommune har oplyst følgende:

1. Den i sagen omhandlede olietank er ikke placeret i vejen og er dermed ikke reguleret i privatvejsloven. Spørgsmålet om olietanken er derimod reguleret i miljølovgivningen og vil blive besvaret af den relevante afdeling.
2. Kommunen mener ikke, at hullerne i vejen er for store. Kommunen vurderer, at den private fællesvej er i god og forsvarlig stand.
3. Kommunen kan ikke med privatvejsloven varetage æstetiske hensyn og således påbyde et ensartet hegn langs med vejen. Kommunen mener ikke, at de eksisterende hegn udgør en fare eller gene for færdslen på vejen.
4. Kommunen finder, at den eksisterende vejafvanding (faskinen) sikrer, at vejen er i god og forsvarlig stand med hensyn til vejafvandingen. Kommunen kan ikke med privatvejsloven sikre, at overfladevand fra Ø-vej 9, herunder fra den private fællesvej på ejendommen, flyder ind på ejendommen Ø-vej 11.

Kommunen henviser til privatvejslovens § 44 som hjemmel for afgørelsen.

Klagen til Vejdirektoratet

I jeres klage af 22. juli 2018 klager I over følgende:

- Helsingør Kommunes sagsbehandling, herunder at der skulle gå et år fra første henvendelse om en orientering, til kommunen svarede
- at flere af kommunens meddelelser ikke er sendt korrekt frem til jer. De blev ikke som oplyst af kommunen lagt korrekt ind i jeres e-Boks,
- at jeres henvendelse og sagens dokumenter er blevet lagt op på en åben hjemmeside, kommunens ejendomsarkiv,
- at kommunen besigtigede vejen (gennemførte et vejsyn) uden at orientere jer. I forbindelse med et senere vejsyn, hvor I var til stede, var afgørelsen allerede truffet på forhånd.
- at kommunen ikke har behandlet jeres ansøgning om aktindsigt korrekt, og
- at begrundelsen for afgørelsen er mangelfuld.

Sagens oplysninger

Ø-vej 9-11 er en privat fællesvej, som ligger i byzone, og den bliver derfor administreret af Helsingør Kommune som vejmyndighed efter reglerne i privatvejslovens afsnit III (om private fællesveje i byer og bymæssige områder), jf. lovens § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2.

Den private fællesvej ligger på ejendommen matr.nr. cq, (Ø-vej 9, og fungerer som adgangsvej til ejendommene Ø-vej 9 og 11.

Vejen ligger som grusvej.

I retter henvendelse til kommunen den 11. juli 2016. I spørger, hvordan I skal forholde jer. I ønsker etableret et ensartet hegn langs med vejen, og spørger, om vejen er i god og forsvarlig stand. Endelig henviser I til naboens olietank, der ser noget misligholdt ud. Den 7. juni 2017 rykker I for svar på henvendelsen.

Helsingør Kommune besigtiger vejen den 9. juni 2017 og oplyser herom i brev af 19. juni 2017. I dette brev oplyser kommunen om, hvem der efter privatvejsloven har pligt til at vedligeholde vejen, og udtaler, at vejen vurderes at være i god og forsvarlig stand i forhold til færdslelsens omfang. Kommunen konstaterer, at vejen er fri for huller og bevoksning. Om hegnene mod den private fællesvej oplyser kommunen, at hegnene forekommer at være placeret korrekt i forhold til vejens udlæg. Beskæringen af hegnene er tilfredsstillende. Kommunen mener herefter ikke, at den på offentligretligt grundlag kan meddele påbud om ændring af hegnene. Om oliebeholderen fremgår det, at den er opstillet lovligt efter forskrifterne og derfor ikke udgør en fare for miljøet. Endelig fremgår det om vejafvandingen, at kommunen ikke har grundlag for at vurdere denne. Kommunen anmoder derfor parterne om bemærkninger om vejafvandingen.

Først da kommunen den 2. oktober 2017 rykker jer for svar på høringen af 19. juni 2017, bliver I bekendt med høringen og besigtigelsen den 9. juni 2017. I beder i den forbindelse – d. 4. oktober 2017 - om aktindsigt. Den 26. november 2017 klager I over, at sagsakterne er blevet lagt på en offentligt tilgængelig side. I klager endvidere over sagsbehandlingstiden, at der har været gennemført en besigtigelse af vejen, uden at I var til stede, over at I ikke har modtaget høringen af 19. juni 2017 og over, at aktindsigtsanmodningen ikke er besvaret.

Helsingør Kommune besvarer denne klage. Efter nye klager fra jer over, at I ikke hører fra kommunen, opdager kommunen i januar 2018, at der er problemer med at lægge dokumenter ind på jeres e-Boks. Dokumenterne fremsendes derfor til jer på anden vis i januar 2018.

Den 22. januar 2018 indkalder kommunen til vejsyn. Vejsynet, der udsættes to gange efter anmodning fra parterne, afholdes den 4. april 2018, hvor I og kommunens repræsentant er til stede⁴. Helsingør Kommune udsender den 8. maj 2018 referat fra vejsynet og udkast til afgørelse. Dette udkast kommenteres af sagens parter.

1. Reglerne om vedligeholdelse af private fællesveje i byer og bymæssige områder

Bestemmelserne om vedligeholdelse af private fællesveje findes i privatvejslovens kap. 9, §§ 44-55.

Det er grundejerne af de ejendomme, der grænser til en privat fællesvej i by eller bymæssigt område, der skal holde vejen i en god og forsvarlig stand under hensyn til færdslelsens art og omfang. Vejen skal forsynes med forsvarligt afløb. Dette fremgår af privatvejslovens § 44, 1. pkt.

Hvis en vejberettiget gør gældende, at en privat fællesvej ikke er i en god og forsvarlig stand i forhold til færdslelsens art og omfang, skal kommunen tage stilling til spørgsmålet. Kommunalbestyrelsen kan til enhver tid tage stilling til spørgsmålet af egen drift. Dette fremgår af privatvejslovens § 45, stk. 1.

Hvis de vedligeholdelsesforpligtigede ikke opfylder forpligtigelsen efter § 44, bestemmer kommunen, i hvilket omfang og på hvilken måde en privat fællesvej konkret skal vedligeholdes for

⁴ Ejeren af Ø-vej 9 er indkaldt, men deltager ikke.

at være i en god og forsvarlig stand i forhold til færdsdens art og omfang. Dette fremgår af privatvejslovens § 45, stk. 2.

Kommunen kan bestemme, at påbudte arbejder skal udføres enten som enkeltstående arbejder, jf. privatvejslovens § 45, stk. 3, og § 47, eller som et samlet arbejde under kommunens kontrol, jf. § 45, stk. 4. Kun i sidstnævnte tilfælde skal kommunalbestyrelsen fordele udgifterne til de påbudte arbejder mellem de vedligeholdelsesforpligtigede.

Før kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at et arbejde skal udføres som et enkeltstående arbejde, skal den gøre den forpligtigede grundejer bekendt hermed og give denne en rimelig frist til at fremkomme med bemærkninger til den påtænkte beslutning. Først efter udløbet af denne frist og behandlingen af eventuelle relevante indsigelser m.m. kan kommunalbestyrelsen træffe endelig afgørelse. Det fremgår af privatvejslovens § 47, stk. 2-3.

Inden kommunen træffer endelig afgørelse om, at vedligeholdelse skal gennemføres som et samlet arbejde under kommunens kontrol og fordeler udgifterne til det samlede arbejde blandt ejerne af de tilgrænsende ejendomme med vejret, jf. privatvejslovens § 49, stk. 1, skal kommunen i henhold til privatvejslovens § 48, stk. 1, enten afholde et vejsyn eller gennemføre en skriftlig procedure.

Vejdirektoratets vurdering og afgørelse

Bestemmelserne i privatvejslovens § 45, stk. 1 og 2, indebærer, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at undersøge og tage stilling til, om en privat fællesvej er i god og forsvarlig stand, når en vedligeholdelsesforpligtiget grundejer gør gældende, at vejen ikke er i god og forsvarlig stand.

Hvis vejen efter kommunalbestyrelsens skøn er i god og forsvarlig stand, som den forefindes ved undersøgelsen, afviser kommunen formelt grundejerens ønske om at få fastsat nye bestemmelser om vejens vedligeholdelse.

Bestemmelserne i privatvejslovens kap. 9 giver ikke kommunalbestyrelsen hjemmel til at bestemme, hvordan vejen fremover skal vedligeholdes.

Vejdirektoratet noterer sig, at kommunen på baggrund af vejsynet den 4. april 2018 ved brev af 8. maj 2018 udsender referat fra vejsynet og udkast til afgørelse. Af dette fremgår, at vejen vurderes at være i god og forsvarlig stand til den begrænsede færdsel, der er på vejen, til de to vejberettigede ejendomme.

Hverken i privatvejsloven eller i regler fastsat med hjemmel heri findes der bindende bestemmelser om, hvordan en privat fællesvej skal være etableret og vedligeholdt for at kunne betegnes som værende i god og forsvarlig stand.

Det beror således på kommunalbestyrelsens vejtekniske og trafikale vurdering, hvad der skal til, for at vejen kan betegnes som værende i god og forsvarlig stand. Vejdirektoratet kan ikke tage stilling til dette skøn.

Vi kan derfor som klagemyndighed ikke udtale os om, hvorvidt Ø-vej 9-11 er i god og forsvarlig vedligeholdelsesstand, som den er.

Som sagen er oplyst, har vi ikke grundlag for at mene, at Helsingør Kommune skulle have været taget usaglige hensyn i forbindelse med sit skøn.

Vi har dermed ikke grundlag for at tilsidesætte Helsingør Kommunes afgørelse om, at der ikke er behov for at kræve vejen vedligeholdt. Kommunens afgørelse er således lovlig.

2. Reglerne om vejafvanding af private fællesveje

Som det fremgår ovenfor, skal ejeren af en ejendom, der grænser til den private fællesvej og har vejret til den, sørge for at holde vejen i en god og forsvarlig stand i forhold til færdselsens art og omfang, herunder holde vejen forsynet med forsvarligt afløb, jf. privatvejslovens § 44.

Privatvejsloven indeholder ikke bestemmelser om tilledning af overfladevand m.m. til vejens areal, eller om afstrømning af vejvand og andet overfladevand fra vejen til en tilgrænsende ejendom.

Vejdirektoratets vurdering og afgørelse

Bestemmelserne i privatvejsloven om vejafvanding indebærer, at vejen skal have fornøden vejafvanding i forhold til normale nedbørsmængder.

Det er ikke alle veje, der har et vejafvandingssystem. Det kan bl.a. skyldes, at vejen ligger i et bakket terræn og derfor har en naturlig vejafvanding, eller at vejens opbygning sikrer, at vejen tørrer op inden for en rimelig tid efter regnskyll osv.

I har ved fremsendt video til kommunen peget på, at den eksisterende faskine på nr. 9 ikke kan håndtere tagvandet fra huset på ejendommen, og at tagvand i disse situationer løber ud på vejen. Ejeren af nr. 9 har oplyst, at det er korrekt, at der havde samlet sig vand på taget af hendes hus. Det skyldtes en manglende vedligeholdelse (fjernelse af blade) af nedløbet fra taget. Dette problem er nu afhjulpet.

Helsingør Kommune oplyser, at privatvejsloven ikke regulerer, om tagvand og andet overfladevand må tilledes til en privat fællesvej. Det er kommunens opfattelse, at vejen afvandes på tilfredsstillende måde. Kommunen har derfor ikke grundlag for at kræve ændringer af vejafvandingen.

Vejdirektoratet kan oplyse, at der med "tilledning" forstås foranstaltninger, der styrer vandet ind på vejens areal på et bestemt sted. Det er korrekt, at privatvejsloven ikke har bestemmelser herom. Privatvejsloven regulerer heller ikke afstrømning af overfladevand m.m. fra en højere liggende ejendom til en privat fællesvejs areal, eller afstrømning fra vejen til lavere liggende ejendomme.

Disse spørgsmål er reguleret i vandløbsloven⁵ og kan, i det omfang afstrømningen kan karakteriseres som et miljøproblem, også være reguleret i anden miljølovgivning. Vejdirektoratet kan ikke tage stilling hertil.

Spørgsmålet i øvrigt om det overstiger den naboretlige tålegrænse, at overfladevand afstrømmer naboejendommen og ind på jeres ejendom, må afgøres af domstolene. Hverken Helsingør Kommune eller Vejdirektoratet kan tage stilling til dette spørgsmål.

3. Reglerne om hegn langs med vej

Privatvejslovens § 61 om beplantning

Træer og anden beplantning må kun plantes på arealer, der er private fællesveje, med kommunens godkendelse. Det fremgår af privatvejslovens § 61, stk. 1.

Denne bestemmelse gælder kun for den del af den private fællesvejs udlæg, som er taget i brug for den private fællesvej. Etablering af træer og anden beplantning i den del af en privat fællesvejs udlæg, som fortsat alene ligger som et udlæg, er reguleret i privatvejslovens § 36, stk. 3, og eventuelt i de private vejudlægsaftaler.

I henhold til privatvejslovens § 61, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen kræve træer og anden beplantning på, i eller over en privat fællesvej nedskåret, opstammet eller studset, når det er nødvendigt af hensyn til vejens istandsættelse eller til færdslen.

Kommunalbestyrelsen kan påbyde den enkelte grundejer, ud for hvis ejendom beplantningen er placeret, eller fra hvis ejendom beplantningen stammer, at udføre et arbejde, jf. § 61, stk. 2. Hvis et sådant påbud ikke efterkommes inden for den fastsatte frist, kan kommunalbestyrelsen lade arbejdet udføre for den pågældendes regning. Det fremgår af privatvejslovens § 61, stk. 3.

Hvis arbejdet omfatter ejere af flere ejendomme, kan kommunalbestyrelsen med hjemmel i privatvejslovens § 61, stk. 4, bestemme, at kommunen udfører arbejdet som et samlet arbejde, jf. § 55, stk. 1. Bestemmelserne i kap. 9 finder tilsvarende anvendelse.

Privatvejslovens regler om etablering af hegn (døde hegn) på en privat fællesvej

Hegn må ikke placeres varigt eller midlertidigt på en privat fællesvejs areal uden kommunalbestyrelsens tilladelse. Det fremgår af privatvejslovens § 66, stk. 1.

I forbindelse med behandlingen af en ansøgning om råden efter § 66, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen først og fremmest varetage vejtekniske og trafikale hensyn, herunder hensynet til den almindelige færdsel på vejen.

Før godkendelse efter stk. 1 skal kommunalbestyrelsen forhandle med politiet, jf. privatvejslovens § 66, stk. 3.

⁵ Lovbekendtgørelse nr. 127 af 26. januar 2017 om vandløb. Administreres af Miljø- og Fødevarerministeriet, Miljøstyrelsen

Ved "hegn" i § 66, stk. 1, sigtes til døde hegn; raftehegn, trådhegn m.v. Bestemmelsen finder kun anvendelse for den del af den private fællesvejs udlæg, som er taget i brug for den private fællesvej. Placering af et raftehegn på en del af den private fællesvejs udlæg, som endnu ikke er taget i brug for den private fællesvej, er omfattet af privatvejslovens § 36, stk. 3.

Offentligretlige tilladelser

En tilladelse efter § 61, stk. 1, og § 66, stk. 1, eller en juridisk lovliggørelse efter § 99, stk. 1, er en offentligretlig tilladelse, jf. privatvejslovens § 56. Det indebærer, at den, der får tilladelse, kun kan udnytte den og f.eks. plante hegn eller opstille et raftehegn, hvis vedkommende har ret hertil i henhold til på privatretligt grundlag, typisk aftalen med vejarealets ejer.

Vejdirektoratets vurdering og afgørelse

Vejdirektoratet kan oplyse, at kommunalbestyrelsen efter disse regler, skal tage stilling til, om der først og fremmest er vejtekniske og trafikale hensyn, der taler imod etablering eller oprettholdelse af hegnet. Når det drejer sig om afgørelser efter privatvejslovens § 36, skal kommunalbestyrelsen først og fremmest varetage hensynet til den fremtidige vejbetjening af området og kommunens eventuelle erstatningsforpligtelse, hvis kommunen efter privatvejslovens § 39 kræver det udlagte vejareal afstået til vejanlæg.

Kommunalbestyrelsen kan ikke efter privatvejsloven alene varetage æstetiske hensyn og således bestemme, at der skal være en ensartet beplantning langs med vejen, eller et ensartet dødt hegn langs med vejen, bl.a. for at forskåne vejens brugere fra indblik i andres haver og haveindretning.

I sin afgørelse oplyser Helsingør Kommune, at de forskellige levende hegn/hække langs med den private fællesvej skal vedligeholdes, så vejen er farbar og sikker i færdslen på vejen. Kommunen finder dog ikke, at der er et aktuelt behov for at meddele påbud om beskæring af de levende hegn.

Efter Vejdirektoratets opfattelse har Helsingør Kommune derfor med rette afslået at træffe afgørelse efter privatvejslovens regler om hegnets udseende.

Vejdirektoratet har noteret sig, at der ikke er oplysninger om eventuelle lokalplanbestemmelser om hegn langs vejen.

4. Regler om placering af oliebeholdere langs med vej

Som sagen er oplyst, står oliebeholderen ikke i vejens udlæg eller i den ibrugtagne del af vej-udlægget.

Privatvejsloven regulerer ikke i øvrigt placering af genstande tæt på vejudlægget.

Vejdirektoratets vurdering og afgørelse

Vi forstår sagen således, at I er bekymrede for oliebeholderen, først og fremmest fordi den ikke ser vedligeholdt ud, hvorfor I frygter for en miljøforurening. Endvidere har I anført fare for påkørsel af beholderen.

Helsingør Kommune har besvaret jeres henvendelse for så vidt angår de miljøretlige spørgsmål.

Da Helsingør Kommune ikke har truffet en afgørelse vedrørende oliebeholderen efter privatvejslovens regler, kan vi som klagemyndighed ikke tage stilling til jeres klage.

5. Reglerne om parter aktindsigt

I henhold til forvaltningslovens § 9, stk. 1, kan den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, kræve at blive gjort bekendt med sagens dokumenter. Begæringen om aktindsigt skal angive den sag, hvis dokumenter den pågældende ønsker at blive gjort bekendt med.

Det fremgår af forvaltningslovens § 16, stk. 2, 2. pkt., at anmodninger om aktindsigt skal afgøres snarest og skal færdigbehandles inden 7 arbejdsdage efter modtagelsen, medmindre dette på grund af fx sagens omfang eller kompleksitet undtagelsesvis ikke er muligt. Den aktindsigtsansøgning skal i givet fald underrettes om grunden til fristoverskridelsen og om, hvornår anmodningen kan forventes færdigbehandlet.

Det følger af forvaltningslovens § 16, stk. 4, at afgørelser om aktindsigt kan påklages særskilt og direkte til den myndighed, der er øverste klageinstans i forhold til afgørelsen eller behandlingen i øvrigt af den sag, anmodningen om aktindsigt vedrører. Det vil i dette tilfælde sige Vejdirektoratet, idet der er tale om aktindsigt vedrørende forhold omfattet af privatvejsloven.

Vejdirektoratets vurdering og afgørelse

Det fremgår af sagen, at I anmoder om aktindsigt den 4. oktober 2017. Den 26. november 2017 klager I til kommunen over, at I ikke har modtaget svar på jeres anmodning. Helsingør Kommune besvarer herefter hurtigt anmodningen, men desværre er der tekniske problemer med at lægge dokumenter i jeres e-Boks, hvilket kommunen først opdager i januar 2018.

Vejdirektoratet må lægge til grund, at I har fået fuld aktindsigt i sagsakterne vedrørende de private fællesvej. Vi har ikke kompetence til at tage stilling til aktindsigt vedrørende oliebeholderens etablering og vedligeholdelse.

Vi må også lægge til grund, at kommunen ikke besvarede aktindsigtsanmodningen i overensstemmelse med forvaltningslovens regler. Kommunen har beklaget dette.

Vejdirektoratet foretager herefter ikke videre i denne anledning.

6. Regler om offentliggørelse af sagsakter på åbne hjemmesider

Spørgsmålet om, hvordan Helsingør Kommune skal håndtere personhenførbare oplysninger, og om de må lægges på en offentlig tilgængelig hjemmeside, her kommunens Ejendomsarkiv, er reguleret i databeskyttelsesforordningen⁶ og databeskyttelsesloven⁷.

Vejdirektoratets vurdering og afgørelse

Fortolkningen af disse bestemmelser og klager over manglende iagttagelse af bestemmelserne henhører under Datatilsynet, hvilket Helsingør Kommune har oplyst i sin e-mail af 24. juli 2018.

Vejdirektoratet kan således ikke tage stilling til, om Helsingør Kommune overtrådte databeskyttelsesloven, da den lagde dokumenterne fra vejsagen på en åben hjemmeside.

7. Regler om sagsbehandlingstid

Foruden hensynet til at nå frem til den materielt rigtige afgørelse spiller hensynet til, at afgørelsen træffes uden unødigt forsinkelse, en væsentlig rolle.

Forvaltningsloven og den uskrevne forvaltningsret indeholder ikke generelle regler om sagsbehandlingstiden. Derimod kan der på baggrund af Folketingets Ombudsmands udtalelser om, hvad der med hensyn til sagsbehandlingstiden må antages at følge af almindelig god forvaltningsskik, gives nogle vejledende regler om sagsbehandlingens tilrettelæggelse, herunder om underretning til den, der er part i en sag, om den forventede sagsbehandlingstid. Ombudsmanden har i nogle afgørelser peget på, at myndighederne med henblik på at sikre, at sager ikke henligger i længere tid, inden afgørelsen træffes, og at sager ikke bliver glemt og derfor ikke afgjort, bør oprette tilstrækkeligt effektive erindringssystemer.

Folketingets Ombudsmand har redegjort nærmere herfor på sin hjemmeside.

http://www.ombudsmanden.dk/myndighedsguiden/generel_forvaltningsret/sagsbehandlingstid/

Vejdirektoratets vurdering og afgørelse

Som nævnt ovenfor om Vejdirektoratets kompetence, kan vi ikke tage stilling til god forvaltningsskik.

Vi noterer os, at rigtig meget er gået galt i denne sag, hvilket kommunen også har beklaget.

Det er dog ikke Vejdirektoratets opfattelse, at den lange sagsbehandlingstid, problemerne hos kommunen med at videresende dokumenter, foreløbige afgørelser m.v. har haft betydning for

⁶ EP og Rfor 2016/679/EU af 27. april 2016 – med virkning fra 25. maj 2018

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016R0679&from=DA>

⁷ Lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=201319>

det materielle indhold og lovligheden af kommunens afgørelse vedrørende jeres ønske om at få istandsat og vedligeholdt den private fællesvej Ø-vej 9-11.

Hvorvidt I har lidt et tab og kan gøre dette gældende over for Helsingør Kommune, må afgøres efter dansk rets almindelige erstatningsregel om erstatning uden for kontrakt (culpaansvaret).

Vejdirektoratet kan ikke tage stilling til dette spørgsmål, men må henvise jer til domstolene, hvis I ikke kan blive enige med kommunen.

8. Regler om begrundelse

Når kommunen meddeler en afgørelse skriftligt, skal afgørelsen være ledsaget af en begrundelse, jf. forvaltningslovens § 22. Kravene til indholdet af begrundelsen er nærmere opregnet i forvaltningslovens § 24. En begrundelse skal indeholde en henvisning til (samtlige) de retsregler, som afgørelsen er truffet efter (med præcis angivelse af §, stk. og evt. punktum), samt angive de faktiske omstændigheder, myndigheden har lagt vægt på. Hvis afgørelsen beror på et skøn, skal kommunen også angive de kriterier, som er lagt til grund ved skønsudøvelsen.

Begrundelsen skal fremtræde som en forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det indhold, den har, hvilket bl.a. indebærer, at kommunen skal tage stilling til relevante anbringender fra en parts side.

Vejdirektoratets vurdering og afgørelse

Vejdirektoratet noterer sig, at Helsingør Kommunes afgørelser af 13. juli 2018 er meget mangelfulde i forhold til bestemmelserne i forvaltningslovens § 24.

Det er i foreliggende tilfælde ikke tilstrækkeligt at henvise til privatvejslovens § 44.

Den mangelfulde iagttagelse af forvaltningslovens § 24 ses dog ikke at have haft betydning for afgørelsens indhold og lovlighed.

Vejdirektoratet finder derfor ikke grundlag for at hjemvise afgørelserne på grund af den mangelfulde hjemmelshenvisning.

Konklusion

I lighed med Helsingør Kommune kan vi konstatere, at denne sag har haft et uskønt forløb.

Vejdirektoratet finder dog, at afgørelserne af 13. juli 2018 truffet efter privatvejslovens regler er lovlige. Vi opretholder derfor kommunens afgørelser.

Vi foretager os ikke mere i sagen.

Du er velkommen til at kontakte mig, hvis du har spørgsmål.

Afgørelsen er også sendt til Helsingør Kommune.

Prøvelse ved domstolen (Søgsmålsvejledning)

Hvis du ønsker, at domstolene skal tage stilling til kommunens afgørelse eller til vores afgørelse i klagesagen, skal søgsmål være anlagt inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. privatvejslovens § 88a.

Vi forbeholder os ret til at offentliggøre denne udtalelse på vores hjemmeside i anonymiseret form under iagttagelse af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven bestemmelser